

Ordnung, som man finder hensigtsmæssig, og hvorved der vil bydes de interesserede en Hjælp til deres Interessers Varetagelse, der kan blive af stor Betydning. Det forekommer imidlertid Udvalget, at Forslaget har draget Grænsen for Kommissionens responderende Virksomhed noget for snævert, idet kun en af Parterne i en Retstrætte, der alt er i Gang, kan begære et Responsum. Naar et Responsum kan begæres, førend Retstrætte er begyndt, vil det ofte kunne tjene til at afværge en saadan, og dette vil jo kun kunne betragtes som ønskeligt. Udvalget foreslaar med Hensyn hertil under Nr. 24 en anden Affattelse af § 28, 2det Stykke, der væsentlig adskiller sig fra Forslagets ved en Udvidelse af Kommissionens responderende Opgave. Forsaavidt der kunde næres Frygt for, at Kommissionen, hvis Medlemmer ikke tænkes at skulle være fast lønede, kunde blive overbebyrdet ved en saadan Udvidelse af dens Opgave, er dette dels mindre sandsynligt, dels vil det være et Middel herimod, naar det bestemmes, at der for Afgivelsen af Responsa vil være at erlægge en Røndelse. Udvalget har med Hensyn hertil under Nr. 25 stillet et Forslag, der gaar ud paa udtryffeligt at udhøve, at de i § 28, sidste Stykke omtalte nærmere Regler for Kommissionen, som skulle fastsættes af Kirke- og Undervisningsministeren, ogsaa ville have at bestemme, om og hvor stor Røndelse der skal erlægges for Responsa. Om, bortset herfra, Kommissionen vil medføre Udgifter, kan næppe bestemt forudses, men Udvalget har ment, at der ikke bør savnes en Udtalelse i Loven om, hvorledes Midlerne til eventuelle Udgifters Dækning blive at tilvejebringe, og man har derfor under Nr. 26 stillet Forslag om, at der tilføjes Paragraffen en Bestemmelse om, at saadanne Udgifter bevilges paa Finansloven. Endelig har Udvalget under Nr. 23 foreslaaet den Ændring til § 28, 1ste Stykke, at Medlemmerne skulle udnævnes paa 8 Aar ad Gangen, saaledes at Halvdelen afgaar hvert

fjerde Aar, første Gang efter Lodtrækning. Denne Regel vil formentlig ikke være til Hindrer for, at en Tradition kan udvikle sig indenfor Kommissionen, medens den har den Fordel at gøre det vanskeligt for ensidige Retninger at bevare en Overvægt, som de kunne tænkes at have vundet i Kommissionen. Genudnævnelse er i øvrigt selvfølgelig ikke udelukket.

Lovforslagets 2det Affnit handler om Kunstnerretten og følger i sin Paragrafrække en Ordnung, som svarer til den i Kap. I—IV. i Affnittet om Forfatterretten fulgte (1) §§ 29—32, 2) §§ 33—35, 3) §§ 36—38, 4) §§ 39—40). Men ikke blot i den ydre Ordnung, ogsaa i Grundfætningerne er Affnittet om Kunstnerretten i Oversømmelse med det om Forfatterretten, og der forefindes kun saadanne Afvigelser herfra, som forklares ved en forhaandenstående faktisk Forskel. De Ændringer, Tilføjelser og nærmere Bestemmelser, som den gældende Ret om Kunstnerretten herefter har maattet modtage, har Udvalget i det hele fundet rigtige og besøjede. Man har derfor i det hele kunnet slutte sig til dette Affnits Regler og stiller kun til §§ 33, 37 og 40 nogle Ændringsforslag af formel Art (Nr. 27, 29 og 30), der ikke behøve nogen Forklaring.

Et Medlem af Udvalget (Bjerre) har dog troet at burde foreslaa Tilføjelsen af en Bestemmelse til § 35, gaaende ud paa at drage en Grænse for Kreditorernes Ret til at offentliggøre en afdød Kunstners kunstneriske Efterslædninger. Udvalgets andre Medlemmer have ikke sluttet sig til dette Forslag, idet de vel erkende, at Reglen har et Forbillede i, hvad der i § 12 er bestemt for Forfatterrettens Vedkommende, men med Lovforslagets Motiver ere enige i, at der ved kunstneriske Arbejder ingen Trang er til en saadan Regel.

Lovforslagets 3dje Affnit om Eneret til Fotografier holder sig i det hele nær til den gældende Ret. Dog har denne Eneret modtaget flere Udvidelser ved Forslaget. Udvalget kan slutte sig hertil. Derimod har man